

[Axel Christensen.]

Side var man paa det Tidspunkt selvfølgelig ikke klar over Udviklingen stort set, men man gjorde ved Fremsættelsen af Forslaget Udvej for fortsat at holde den Linie at skaffe Indtægt til Statskassen gennem Skatter, i samme Forhold som Udgifterne steg, i Stedet for at gøre Gæld. Det var paa Grundlag heraf, Lovforslaget blev fremsat, og naar man paa det Tidspunkt navnlig fandt Anledning til at gennemføre en Omsætningsafgift paa Manufakturvarer, havde det ogsaa en bestemt Aarsag, nemlig den, at man dengang havde Lov til at regne med, at en Afgift paa godt 11 pCt., som var den oprindelige Sats, i nogen Grad vilde modvirke for store Opkøb af Manufakturvarer og dermed bidrage til en mere ligelig Fordeling af Manufakturvarerne efter det Behov, der virkelig var til Stede. Denne sidste Betragtning er, skal jeg indrømme, forlængst ophørt med at have nogen Gyldighed, idet Pengerigeligheden i visse Kredse jo siden har ændret Forholdet, men i øvrigt har denne Skat ramt Forbruget haardt, saa længe den har virket.

Jeg udtalte paa mit Partis Vegne, da Lovforslaget oprindeligt blev forelagt her i Tinget, at vi kun kunde gaa med til en saadan Lov under ekstraordinære Forhold. Da man fortsatte med Fornyelse af Loven, blev der jo, som det ogsaa er nævnt af de foregaaende Talere, paa forskellig Maade lempet paa Bestemmelserne, bl. a. over for Familier med Børn, som fik tildelt Rabatkort, der i hvert Fald i Hjem med mange Børn vel nok har udlignet det Afgiftsbeløb, som der var Tale om som Tøj-skat. Ud fra de Betragtninger, som vi gjorde gældende ved Lovens oprindelige Forelæggelse, glæder det mig, at vi i Dag er naaet frem til, at den Del af Loven, som angaar Manufakturskatten, kan ophæves.

Der er under Forhandlingerne i det andet høje Ting over for den højtærede Finansminister fremsat Ønske om at henlede Skattekommissionens Opmærksomhed paa Spørgsmaalet om Manufakturbeskatningen i Almindelighed. Jeg bemærkede med Glæde den højtærede Finansministers velvillige Svar, som gik ud paa, at han vilde lade denne Henvendelse gaa videre til Skattekommissionen, og jeg skal derfor ikke rejse Spørgsmaalet paa ny her. Men da Spørgsmaalet om en eventuelt kommende Tøjrationering ogsaa har været nævnt fra Ministeriets Side, vil jeg udtale det Ønske, at man viser et særligt Hensyn til de smaa-stillede Hjem, som nu gennem en Aarrække har slidt stærkt paa, ja, man kan vist sige

i mange Tilfælde har opslidt deres Beklædning, saa at der gøres noget for af de smaa Tilførsler, man nu venter af de gode Varer, at sikre disse Hjems Forsyning paa dette Omraade; for jeg synes, at mange af disse Smaaahjem er saa vanskeligt stillede paa dette Omraade, at de kan forlange, at man tager et særligt Hensyn til dem i Form af en ekstra Tildeling ud over, hvad en almindelig Ration kan give Adgang til. Det vil efter min Mening være en betydelig bedre Hjælp for de paagældende end de Rabatkort, som nu efterhaanden bortfalder.

I samme Forbindelse synes jeg, det vil være nærliggende at sikre de unge, der skal sætte Bo i disse Tider, en særlig Adgang til at købe de mest nødvendige Ting til dette Formaal.

Jeg har gerne villet gøre disse Bemærkninger, selv om de ikke alle sammen vedrører selve Lovforslaget, og skal med disse faa Ord paa mit Partis Vegne med Glæde anbefale Forslaget til Vedtagelse her i Tinget.

Finansministeren (H. C. Hansen): Jeg nærede paa Forhaand, som jeg har sagt forskellige Steder, en ikke ringe Beundring og Respekt for min Forgænger som Finansminister, nuværende Statsminister Buhl, men jeg maa sige, at denne min Beundring for ham er steget efter den Modtagelse, som Forslaget om Ophævelse af Tøjskatten har faaet baade i Folketinget og nu i det høje Landsting. Han maa virkelig have været i Besiddelse af en fremragende Smidighed og en betydelig Overtalelsesevne, naar det er lykkedes ham at føre Loven om Tøjskatten igennem til Trods for den kraftige Modvilje, der har været imod den, og som giver sig Udslag i overstrømmende Glæde over Lovens Ophævelse.

Jeg takker de ærede Ordførere for deres velvillige Modtagelse af Lovforslaget og skal kun gøre et Par enkelte Bemærkninger til de Udtalelser, som er blevet fremsat.

Det ærede Medlem Fru Ingeborg Hansen nævnte Spørgsmaalet om Tøj-kortene. Derom skal jeg blot sige, som jeg sagde i Folketinget, at efter at Tøj-kortene ikke mere figurerer i denne Lov, maa Spørgsmaalet om saadanne Rabatkort være et Anliggende, som Socialministeriet maa beskæftige sig med, hvad det ikke har været hidtil. Hidtil har man med Tøj-kortene tilstræbt den praktiske Ordning, at Folk med Børn ikke skulde betale Omsætningsafgift af deres Indkøb. Nu maa det, som sagt, være et socialministerielt Anliggende at skaffe Hjælp til Anskaffelse af Tøj, og jeg